

Dosarul nr. 2ra-199/19

Prima instanță: Judecătoria Soroca sediul Central (jud. C. Botnaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Toderaș, E. Bejenaru, Gh. Liulca)

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Prajina

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasili Palamarciuc împotriva lui Ion Prajina cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Prajina și menținută hotărârea din 10 mai 2018 a Judecătoriei Soroca sediul Central, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 5 octombrie 2017, Vasili Palamarciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Prajina cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că fratele său, Valentin Palamarciuc, prin contractul de donație nr. 1243 din 23 februarie 2017, i-a donat ½ cotă-parte din garajul cu suprafața totală de 24,6 m.p., înregistrat la Oficiul cadastral teritorial Soroca cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în or. XXXXX str. XXXXX.

A menționat că Ion Prajina este coproprietar al acestui garaj din or. XXXXX str. XXXXX, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 6598 din 1 octombrie 2014.

După obținerea prin donație a cotei-sale din bunul imobil în litigiu, dânsul a încercat să se folosească de el, însă a depistat că Ion Prajina a schimbat lacătul de la porțile garajului și nu-i permite să se folosească de bun.

A subliniat că l-a avertizat verbal pe Ion Prajina să nu-i creeze obstacole în folosirea garajului, însă ultimul a refuzat și se folosește cu rea-credință de cota-parte a garajului ce nu-i aparține.

A apelat la organele de poliție pentru a-l impune pe Ion Prajina să nu-i creeze obstacole și după investigațiile respective a primit răspuns că faptele s-au adeverit, dar i-a fost recomandat să se adreseze cu acțiune în instanța de judecată.

A indicat că a solicitat repetat lui Ion Prajina să nu-i creeze obstacole în utilizarea cotei sale din garaj prin transmiterea cheii, însă acesta a refuzat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 166 CPC, art. 312, 374, 376, 1422 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, obligarea lui Ion Prajina să nu-i creeze obstacole în accesul liber și utilizarea a ½ cotă-parte din garajul cu suprafața totală de 24,6 m. p., înregistrat la Oficiul cadastral teritorial Soroca cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în or. XXXXX str. XXXXX, care-i aparține cu drept de proprietate și încasarea de la Ion Prajina în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei și a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică.

Prin hotărârea din 10 mai 2018 a Judecătoriei Soroca sediul Central, a fost admisă acțiunea.

A fost obligat Ion Prajina să nu-i creeze obstacole în accesul liber și folosirea a ½ cotă-parte din bunul imobil, garajul cu suprafața de 24,6 m. p., cu nr. cadastral XXXXX, situat în or. XXXXX str. XXXXX.

Au fost încasate din contul lui Ion Prajina în beneficiul lui Vasili Palamarcuic cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 150 de lei, cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 2600 de lei și cheltuielile suplimentare privind citarea publică în cuantum de 40 de lei, iar în total suma de 2790 de lei.

Prin decizia din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Ion Prajina și menținută hotărârea din 10 mai 2018 a Judecătoriei Soroca sediul Central.

Au fost încasate de la Ion Prajina în beneficiul lui Vasili Palamarcuic, cheltuielile de judecată în mărime de 1000 de lei.

La 5 decembrie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Ion Prajina a declarat recurs împotriva deciziei din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

A menționat că a luat cunoștință cu hotărârea primei instanțe, după pronunțarea ei, fiind informat întâmplător de către alte persoane că în ziarul „Observatorul de Nord” a fost publicată citarea lui publică în instanța de judecată în scopul asigurării prezenței sale la examinarea cauzei date, în calitate de pârât. Adresându-se la sediul Judecătoriei Soroca, i-a fost comunicat că cauza a fost examinată și pronunțată hotărârea.

În opinia recurentului, prima instanță a ignorat prevederile art. 102 alin. (6) CPC, având în vedere faptul că în avizul prin care s-a dispus citarea lui publică, sunt indicate două adrese posibile, însă în avizul de recepție pentru citarea lui este indicată o singură adresă care este greșită, iar citarea lui la adresa imobilului în litigiu lipsește.

A considerat că fiind pronunțată hotărârea judecătorească în lipsa lui, prima instanță a încălcat prevederile art. 4 CPC, care reglementează sarcinile procedurii civile și art. 5 CPC, care reglementează accesul la justiție.

A obiectat că la caz, nu sunt relevante prevederile art. 376 alin. (1) Cod civil, care stipulează încetarea încălcărilor în exercitarea dreptului de proprietate, or, acțiunea negatorie de care a făcut uz Vasili Palamarciuc la înaintarea acțiunii sale, este o modalitate de apărare a atributelor dreptului de proprietate ca folosința și dispoziția, pe când în cazul în care proprietarul este deposedat de bun, dreptul de proprietate se apără prin acțiunea în revendicare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 5 decembrie 2018 împotriva deciziei din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ion Prajina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Este de menționat că nici argumentul invocat în recurs de către Ion Prajina, precum că prima instanță a expediat citațiile la o adresă greșită și pronunțând hotărârea judecătorească în lipsa lui, a încălcat sarcinile procedurii civile și accesul la justiție, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, pe lângă faptul că înștiințarea lui Ion Prajina în prima instanță a avut loc cu respectarea prevederilor legale, inclusiv prin citarea publică, în virtutea caracterului devolutiv al apelului, care constituie o continuare a examinării cauzei în fond, Ion Prajina nu a fost lipsit de posibilitatea de a-și exercita drepturile sale procesuale la examinarea cauzei în instanța de apel și de a prezenta probe în susținerea argumentelor sale.

Mai mult că apelul împotriva hotărârii primei instanțe a fost declarat de către însuși Ion Prajina, care a fost prezent în ședința instanței de apel, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 9 octombrie 2018 (f. d. 81).

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ion Prajina, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Prajina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ion Prajina se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu